

Viering van de Ekklesia Tilburg

Zondag 13 november '22
33ste zondag door het jaar (C jaar)

Voorganger in de Schrift: Jan van der
Sman
Voorganger aan de Tafel: Miranda
Vroon – van Vugt
Lector: Margriet Kraak
Cantors: Simone Snakenborg en Nico
Meijer
Klavier: Erna Melis

De dag die komt!

Opening

Het Licht wordt ontstoken

Openingslied: Dit huis van steen en woord, GM III 44

Welkom en inleiding

Allemaal van harte welkom in deze viering van onze Ekklesia. Wat fijn om hier weer samen te komen, om elkaar te ontmoeten, om stil te staan bij wat ons inspireert, om stil te staan bij wat ons troost en bemoedigt. Troost en bemoediging dat hebben we hard nodig in deze tijd. Crisissen bedreigen ons van alle kanten. We leven in een tijd van angst en onzekerheid.

De Schriftlezingen van vandaag houden ons een spiegel voor: Hoe staan we tegenover de ellende en de problemen die op ons afkomen? Zijn wij mensen die weggijken, na ons de zondvloed? Wachten wij lijdzaam af wat de toekomst brengen zal? Of durven wij te geloven in de kracht die leeft in ons hart en gaan we vol vertrouwen op weg naar de dag die komt, naar de dag dat zon doorbreekt in een nieuwe wereld.

Laten we stil worden om ons hart te openen voor het woord van de Ene, de Bron van alle kracht, liefde en wijsheid.

Stilte – Gebed

Goede God, Bron van wijsheid en kracht, bron van licht op onze weg. Wees ons nabij in deze wereld vol groeiende problemen. Bevrijd ons van de angst voor al wat ons bedreigt. Open ons hart voor uw liefdevolle nabijheid. Herschep ons hart, heradem ons verstand. Sterk ons geloof en vertrouwen in de weg die Jezus ons wijst, Een weg naar een wereld van gerechtigheid en liefdevolle verbondenheid. Wat zou het mooi zijn als onze wereld steeds meer uw hemel op aarde wordt.

Viering rond de Schrift

Lied: Hoor, maar ik kan niet horen RB II 63

Eerste lezing: Maleachi 3, 19 t/m 21

Lied: Verdoofd en schamper RB II 69

Tweede lezing: Evangelie van Lucas 21, 5 t/m 19

Muziek

Overweging

Duistere wereld

Ik heb een vriendin en die is blij dat ze geen kleinkinderen heeft. Telkens als ik enthousiast vertel over mijn kleinkinderen, zegt ze: 'en toch ben ik blij dat ik geen kleinkinderen heb'. En dan begint ze haar betoog dat ze snap hoe fijn het is om opa of oma te zijn, maar dat de kinderen van nu een onleefbare wereld tegemoet gaan.

Eerlijk gezegd maak ik me daar ook zorgen over. Watvoor wereld laten we hen na, wat staat hen allemaal te wachten. Oorlogen, vluchtelingen, armoede, honger, natuurrampen, het lijkt erger dan ooit. Alle zekerheden lijken weg te vallen, het klimaat verandert, de economie begint vast te lopen, de democratie stelt steeds minder voor, er wordt zelfs bedreigd met atoomwapens. Watvoor wereld gaan we tegemoet? Is er wel toekomst voor onze kinderen en kleinkinderen?

Het einde nabij

Daaraan moest ik denken toen ik me verdiepte in de lezingen van vandaag. In Lucas vertelt Jezus dat van de tempel geen steen op de ander blijft, alle pracht en praal eindigen in één grote puinhoop. En daar blijft het niet bij grote verschrikkingen komen er aan en we zullen vervolgd worden om Jezus' naam. Zijn dat de tekenen die het einde van de wereld aankondigen? De lezing van Maleachi is er nog wat duidelijker over: er komt een dag dat God het niet langer kan aanzien en ingrijpt. Dan komt er een einde aan de macht van de goddelozen, dan zal er eindelijk gerechtigheid zijn voor allen die leven naar Gods Woord. Telkens weer worden we aan het einde van het kerkelijk jaar in de schriftlezingen gewezen op de verschrikkingen die aan het einde van de wereld vooraf gaan.

Troost en bemoediging

Ongetwijfeld zullen er weer fundamentalistische christenen zijn die denken dat het nu wel zover moet zijn gezien alle ellende in de wereld, dat nu ongetwijfeld het einde van de wereld nabij is en het laatste oordeel voor de deur staat. Maar we weten dat dit soort schriftteksten niet zo letterlijk verstaan moeten worden. Het is zogenaamde apocalyptische literatuur die aansluit bij de wereld- en godsbeelden van toen, vol metaforen en symboliek. Ondanks de angstaanjagende beelden zijn het teksten die bedoeld zijn om te troosten in tijden dat het de goddelozen goed gaat en de godsgetrouwen leven in armoede en verdrukking. Sterker nog het zijn teksten die bemoedigen om ondanks alles volhardend en trouw de weg te gaan die God ons wijst.

Hoop en vertrouwen

Toen Lucas zijn evangelie schreef was de tempel van Jeruzalem waarschijnlijk al verwoest. De gevluchte joden en christenen waren lang niet overal welkom. Ze werden vaak als een bedreiging voor eigen volk en cultuur gezien. De jonge kerk kreeg steeds meer met vervolgingen te maken. Ook toen werd er gedacht aan de apocalyptische schriftteksten, ook toen waren er liederen die opriepen lijdzaam het einde af te wachten en uit te zien naar Gods ingrijpen.

Maar opvallend in de tekst van Lucas is dat Jezus waarschuwt voor dat soort mensen. Jezus gaat niet in op de vraag of alle ellende voortekenen zijn van het einde. Hij roept zijn volgelingen op om met woord en daad te getuigen van hun geloof in de weg van Jezus. Juist in tijden van vervolging en dreigend onheil moeten er woorden klinken van hoop en vertrouwen, woorden die perspectief bieden.

Geroepen om te getuigen

Ook voor ons in deze moeilijke tijd komt het er op aan dat we blijven geloven, dat liefde en gerechtigheid het laatste woord hebben en uiteindelijk perspectief bieden. We worden vandaag opgeroepen om tegen alle doemdenkers en betweters in met woorden en daden te getuigen van ons geloof in een nieuwe wereld.

Recht uit het hart

Daar is best veel moed voor nodig. Wij worden weliswaar niet vervolgd om Jezus' naam, maar voor velen in onze samenleving is de weg van Jezus een doodlopende weg geworden. Klinkt onze boodschap nog wel geloofwaardig te midden van al die onverschilligheid ten aanzien van ons geloof. Hebben onze woorden nog overtuigingskracht? En dan horen we Jezus zeggen: Maak je geen zorgen over wat je zult zeggen, open je hart en de woorden komen vanzelf. Vertrouw op Gods Geest die leeft in jou. God woont niet meer in tempels van pracht en praal, Jouw hart is nu de tempel van Gods liefde en wijsheid.

Maar soms is ons hart leeg en vol wanhoop. Soms lijken de problemen van de wereld ver weg, omdat er in ons eigen leven verschrikkelijke dingen gebeuren. Het noodlot kan ons heel persoonlijk raken, de ouderdom slaat toe, ons lijf laat ons in de steek, de dood kruist ons pad, we zijn ons leven niet meer zeker. Angst, pijn en verdriet kunnen ons verlammen tot in het diepst van onze ziel.

Juist dan kan het op een dag zomaar gebeuren dat er een kracht in ons hart opwelt die ons boven alle ellende uittilt. Dat we een liefde voelen die sterker is dan de dood, een liefde die ons draagt door alles heen. Juist dan kan er in ons een bron gaan stromen van levenswijsheid, een bron van verlichting en geloofwaardigheid, een bron van geloof en vertrouwen in de toekomst. Diep in ons hart ligt de kiem van een nieuwe wereld.

Licht in het duister

De dag komt dat God het niet langer kan aanzien en ingrijpt. Is die dag nog ver weg, of juist heel dichtbij? Die dag breekt aan op de dag dat Gods liefde in **ons** hart tot leven komt. Die dag breekt aan op de dag dat **wij** het niet langer kunnen aanzien en ingrijpen. Vanaf die dag zal ons geloof, onze hoop en onze liefde de wereld een nieuw gezicht geven. Ons geloof, onze hoop en onze liefde zullen een licht zijn in de duisternis. Dan worden wegen zichtbaar naar een veelbelovende toekomst voor ons, onze kinderen en onze 'lieve' kleinkinderen.
Amen

Lied: Woord dat ruimte schept GM III 50

Mededelingen en collecte

Muziek

Viering rond de Tafel

Klaarmaken van de tafel

Uitnodiging aan tafel

Tafelgebeden

Intenties en gebed

lied: Totdat hij komt GM III 212

Vredeswens

Breken en delen

Muziek

Slot

Voorbede

Goede God, bron van alle leven, maak het stil in ons, raak ons aan met uw liefde. Moge uw liefde zichtbaar worden in ons omgaan met de mensen die vluchten voor oorlog en geweld, voor klimaatrampen en hongersnood. Moge uw liefde zichtbaar worden in onze aandacht voor de mensen die leven in grote bestaansonzekerheid, die van hun uitkering niet meer rond kunnen komen en letterlijk in de kou staan. Moge uw liefde zichtbaar worden in onze zorg voor de kinderen die vol vertrouwen op ons hun toekomst tegemoet gaan.

Stilte

Goede God, schenk onze ekklesia en al uw kerken de moed om te getuigen van uw liefde voor uw mensen en uw schepping. Moge uw kerken gemeenschappen zijn, waar in de stilte uw stem spreekt, waar inspiratie en bezieling te vinden is voor ons omgaan met de grote vragen van onze tijd. Geef ons de kracht en de wijsheid om tegen alle doemdenken ik in te geloven in de dag die komt, de dag van uw koninkrijk op aarde.

Stilte

Goede God, moge degenen die in onze wereld verantwoordelijkheid dragen, de verleiding van machtsmisbruik en geweld weerstaan. Open hun ogen voor wat recht doet aan uw mensen. Geef hen gevoel voor de kwetsbaarheid van mens en natuur. Schenk hen de wijsheid en de moed om te doen wat hun hart hen ingeeft. Wees een bron van kracht en inspiratie voor allen die zich wereldwijd inzetten voor een nieuwe, menswaardige wereld.

Acclamatie: Gij die het sprakeloze bidden hoort GM III 52

Afsluiting en Zegen

'We hoeven niet voor de aarde te zorgen, de aarde zorgt voor ons'. Dat stond een paar weken geleden boven een column in Trouw. Dat las ik ook in het boek 'Vele talen, in alles de liefde'. Het is niet een uitspraak van een of andere klimaatprobleemontkenner, maar van een theoloog, Trees van Montfoort, Geheel in de lijn van het evangelie van vandaag, getuigt ze van de geest die in haar leeft. De aarde leefbaar houden is volgens haar niet een kwestie van veel doen, maar vooral van veel laten. We consumeren teveel waardoor de aarde niet meer goed in staat is om te zorgen voor gezonde lucht, voedsel, regen en zon op zijn tijd.

Het zijn verrassende uitspraken die getuigen van een andere benadering van de klimaatproblematiek. Voor Trees maken wij deel uit van één groot samenhangend geheel, in de Bijbelse traditie Gods Schepping genoemd. Alles heeft zijn eigen plaats en rol in het leven, alles is met elkaar verbonden in de liefde van de Schepper. De Bijbelse oproep tot naastenliefde betreft dan ook niet alleen onze medemensen, maar ook al onze niet-menselijke medeschepselen. Als we liefdevol kijken naar de problemen van onze aarde, is het niet zo moeilijk om veel te laten. Als het de aarde goed gaat geeft dat een diepe vreugde aan ons bestaan.

Het evangelie van vandaag roept ons op om in moeilijke tijden te getuigen van de weg die Jezus ons wijst. Het is een zegen als liefde de bron is van onze bezieling en wijsheid. Moge die zegen ons begeleiden op onze levensweg.

Dat vragen wij in de Naam van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest.
Amen

Slotlied: Onze Vader verborgen, GM III 18